

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL T. B. A. 2017-07-04 SKUNDO**

2017 m. rugpjūčio 30 d. Nr. S-189 (7-147/2017)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos narės, pavaduojančios komisijos
pirmininkę
komisijos narių

Linos Vosylienės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus – pranešėjas

sekretoriaujant

Ramutei Matkevičienei

mokesčių mokėtojui nedalyvaujant

dalyvaujant mokesčių administratoriaus
atstovei

Irenai Šalnaitei

2017 m. rugpjūčio 29 d. išnagrinėjusi *T. B. A.* (toliau – Pareiškėjas) 2017-07-04 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2017-06-15 sprendimo Nr. 69-63, n u s t a t ė:

Inspekcija ginčijamu 2017-06-15 sprendimu Nr. 69-63 patvirtino Vilniaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Vilniaus AVMI) 2017-04-27 sprendimą Nr. (14.4)460-995 dėl Pridėtinės vertės mokesčio gražinimo kitos Europos Sąjungos valstybės narės apmokestinamajam asmeniui (toliau – Vilniaus AVMI 2017-04-27 sprendimas Nr. (14.4)460-995).

Pareiškėjas 2016-09-30 pateikė Vilniaus AVMI prašymą Nr. EE1600007361, versija 2017-04-20 15:26:43 (toliau – prašymas), už 2015-01-01–2015-12-31 laikotarpį gražinti jam Lietuvos Respublikoje sumokėtą 3314,89 Eur pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM).

Vilniaus AVMI 2017-04-27 sprendimu Nr. (14.4)460-995, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymu, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002-06-13 nutarimu Nr. 899 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio gražinimo užsienio asmenims“, Prašymų gražinti kitose valstybėse narėse įsikūrusiems apmokestinamiesiems asmenims jų Lietuvos Respublikoje sumokėtą PVM pateikimo ir nagrinėjimo bei PVM gražinimo taisyklėmis, patvirtintomis Finansų ministro 2002-06-21 įsakymu Nr. 189 „Dėl Prašymų gražinti užsienio apmokestinamiesiems asmenims jų sumokėtą pridėtinės vertės mokestį

pateikimo nagrinėjimo bei pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo taisyklių patvirtinimo“ (toliau – Taisyklės), taip pat įvertinusi su prašymu pateiktus dokumentus bei į raštus pateiktus atsakymus, Pareiškėjo prašymą tenkino iš dalies, t. y. Pareiškėjui nusprendė grąžinti 1568,57 Eur PVM ir negrąžinti 1746,32 Eur PVM.

Skundžiamame sprendime nurodyta, kad Pareiškėjas, nesutikdamas su Vilniaus AVMI 2017-04-27 sprendimo Nr. (14.4)-460-995 dalimi, kuria nebuvo grąžintas 944,28 Eur PVM pagal *SI* išrašytas sąskaitas faktūras (sąskaitos: 800108708, 800118477, 800128296, 800138333, 800148451, 800158720, 800169040, 800179307, 800189638, 800199784, 800210076, 800220328), pateikė skundą Inspekcijai.

Vilniaus AVMI minėtu sprendimu netenkino Pareiškėjo prašymo dėl 944,28 Eur PVM grąžinimo, motyvuodama tuo, kad pagal Taisyklių 7.1, 7.2, 7.3 papunkčių nuostatas prašyme grąžinti PVM nurodomi tokie su išigyjamomis prekėmis (paslaugomis) susiję duomenys (pagal kiekvieną PVM sąskaitą faktūrą): prekių tiekėjo arba paslaugų tiekėjo pavadinimas, adresas, prekių tiekėjo arba paslaugų tiekėjo PVM kodas. Kartu su prašymu Pareiškėjas pateikė *SI* (EE100305317) sąskaitas (estiškai – Arve) išrašytas estų kalba, sąskaitose nurodytos prekės ir paslaugos apmokestintos estišku 20 proc. PVM tarifu. O pateiktame prašyme grąžinti PVM prie šių sandorių nurodytas pardavėjas *S. F. & R. E. As*, nurodytas pardavėjo PVM mokėtojo kodas LT100001825419 (EDS duomenimis nurodytas PVM kodas yra *S. I. C. C. A.*). Taigi pateiktos sąskaitos, už kurias Pareiškėjas prašo grąžinti PVM, išrašytos ne Lietuvos Respublikos pardavėjo, o prašyme nurodytas kito Lietuvos PVM mokėtojo kodas.

Skundžiamame sprendime nurodyta, kad, vadovaujantis PVMĮ 116 str. 1 dalimi, užsienio apmokestinamasis asmuo turi teisę susigrąžinti PVM, sumokėtą Lietuvos Respublikoje. Pateiktose sąskaitose, už kurias Pareiškėjas norėjo susigrąžinti PVM, jokių duomenų apie prekių / paslaugų išigijimą Lietuvoje nėra.

Inspekcija pažymi, kad užsienio apmokestinamieji asmenys įgyvendindami savo teisę susigrąžinti Lietuvos Respublikoje sumokėtą PVM, turi laikytis ne tik PVMĮ nustatytų principų, bet ir poįstatyminiuose aktuose nustatytos šios teisės įgyvendinimo tvarkos. Pareiškėjas nesilaikė minėtuose poįstatyminiuose aktuose nustatytos tvarkos ir reikalavimų, todėl konstatuotina, kad Vilniaus AVMI sprendimas negrąžinti Pareiškėjui Lietuvos Respublikoje sumokėtą 994, 28 Eur PVM yra pagrįstas.

Atsakydama į Pareiškėjo skundo argumentą, jog pagal tokias pačias sąskaitas už 2014 metus jam buvo grąžinta prašoma PVM suma, Inspekcija nurodė, kad ginčo atveju Vilniaus AVMI gavo Pareiškėjo prašymą grąžinti Lietuvos Respublikoje sumokėtą PVM. Pareiškėjas su prašymu pateikė PVM sąskaitas faktūras išrašytas (sąskaitos: 800108708, 800118477, 800128296, 800138333, 800148451, 800158720, 800169040, 800179307, 800189638, 800199784, 800210076, 800220328) už kurą išigytą ne Lietuvos Respublikoje. Taigi Vilniaus AVMI pagrįstai Pareiškėjo prašymo netenkino ir prašomos PVM sumos Pareiškėjui negrąžino. nesutiktina su Pareiškėjo argumentais, kad pagal tokias pačias sąskaitas už 2014 metus PVM už sumokėtą kurą buvo sugrąžintas, nes nėra pagrindinių PVM sumokėjimą Lietuvos Respublikoje patvirtinančių dokumentų už 2015 metus.

Pareiškėjas su Inspekcijos sprendimu nesutiko ir Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) prašė skundžiamą sprendimą panaikinti (atšaukti) ir priimti naują sprendimą, kuriuo būtų priimtas Pareiškėjo prašymas grąžinti 944,28 Eur PVM.

Pareiškėjas sutinka, kad jo argumentai dėl „S1“ sąskaitų faktūrų, remiantis prašyme Nr. EE1600007361 pateikta informacija, negali būti priimti, nes sąskaitose faktūrose nenurodytas Lietuvoje taikomas PVM.

Pareiškėjas nurodo, kad prašyme buvo įtrauktos ir sąskaitos faktūros su Lietuvoje taikomu PVM, tačiau dėl vidinio nesusipratimo ir žmogiškos klaidos sąskaitos faktūros

(sąskaitas faktūras pagrindžiantys dokumentai pridedami) nebuvo nurodytos prašyme. Pareiškėjas nurodo, kad pateikia teisingas sąskaitas faktūras bei informacijos suvestinę, kuri turi būti pateikta prašyme. Siekdamas įrodyti savo sąžiningumą, kaip nurodo Pareiškėjas, pateikia visus reikalingus dokumentus bei duomenis.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjo (užsienio apmokestinamojo asmens) skundas iš dalies tenkintinas, skundžiamas Inspekcijos 2017-06-15 sprendimas Nr. 69-63 naikintinas ir Pareiškėjo skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

GINČAS byloje yra kilęs dėl Inspekcijos sprendimo negrąžinti Pareiškėjui 994,28 Eur PVM, mokesčių administratoriui konstatavus, jog Pareiškėjo pateiktos sąskaitos, už kurias Pareiškėjas prašo grąžinti ginčo PVM, išrašytos ne Lietuvos Respublikos pardavėjo, o prašyme nurodytas kito Lietuvos PVM mokėtojo kodas, t. y. Pareiškėjas neįvykdė Taisyklių 7.1, 7.2, 7.3 papunkčių nuostatų. Pareiškėjas sutiko su Inspekcijos pozicija ir, nurodydamas, jog dėl žmogiškos klaidos prašyme Nr. EE1600007361 grąžinti PVM nenurodė teisingų PVM sąskaitų faktūrų, Komisijai pateikė tiekėjo S. I. C. C. AB Pareiškėjui išrašytas PVM sąskaitas faktūras (nurodytas PVM mokėtojo kodas LT100001825419) ir PVM sąskaitų faktūrų suvestinę dėl susidariusios grąžintinos 994,28 Eur PVM sumos, t. y. pateikė įrodymus apie prekių (kuro) įsigijimą Lietuvoje (PVMĮ 116 str. 1 d.)

Viešajame administravime galiojantis objektyvumo ir nešališkumo principas viešojo administravimo subjektus įpareigoja atsižvelgti ir tinkamai įvertinti visus su konkrečiu administraciniu aktu susijusius svarbius veiksnius, o priimamą individualų administracinį aktą įpareigoja pagrįsti objektyviais duomenimis (faktais). Kadangi Pareiškėjas savo pozicijai dėl susidariusios grąžintinos 994,28 Eur PVM sumos, sumokėtos Lietuvoje, pateikė įrodymus apie prekių įsigijimą Lietuvoje, kuriuos (įrodymus) pripažįsta tiek Komisija, tiek ir mokesčių administratorius (*posėdžio Komisijoje metu Inspekcijos atstovė nurodė, kad Pareiškėjas turi teisę susigrąžinti Lietuvoje sumokėtą PVM, o šios sąskaitos faktūros už Lietuvoje įsigytą kurą nebuvo pateiktos Pareiškėjui teikiant prašymą Vilniaus AVMI grąžinti PVM*), siekiant teisingai išspręsti nagrinėjamą mokestinį ginčą, papildomai pateiktus įrodymus būtina įvertinti ir Lietuvoje sumokėtos 994,28 Eur PVM sumos grąžinimo Pareiškėjui klausimą spręsti iš naujo.

LVAT praktikoje pripažįstama, kad Komisijai, kaip mokestinį ginčą tarp mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus nagrinėjančiai institucijai, įvertinus ir atsižvelgus į jai naujai pateiktus įrodymus, centriniam mokesčių administratoriui būtų užkirsta galimybė savo turimomis priemonėmis patikrinti Komisijai naujai pateiktus įrodymus, taip pat atsirastų pagrindas skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui, dėl ko centrinis mokesčių administratorius netektų teisės apskusti nepalankų pastarajam Komisijos sprendimą. Todėl tikslinga, kad Pareiškėjo naujai pateiktos S. I. C. C. AB PVM sąskaitos faktūros (ir jų suvestinė) pirmiausiai būtų įvertintos centrinio mokesčių administratoriaus. LVAT, vertindamas MAĮ 155 straipsnio 6 dalies nuostatą kartu su draudimu centriniam mokesčių administratoriui skusti teismui Komisijos sprendimus dėl skirtingo faktinių aplinkybių interpretavimo, padarė išvadą, jog šios nuostatos paskirtis yra užtikrinti, kad naujų įrodymų, kurių nevertino centrinis mokesčių administratorius, pateikimas Komisijai, nebūtų pagrindas atsirasti skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui (2006-01-31 *nutartis adm. byloje Nr. A⁸-738/2006*), taip pat, jog šios normos tikslas – užtikrinti centriniam mokesčių administratoriui teisę pasinaudoti galimybe savo turimomis priemonėmis patikrinti Komisijai naujai pateiktus įrodymus (2005-02-15 *nutartis adm. byloje Nr. A¹¹-180/2005*).

Kadangi mokesčių administratorius pripažįsta Pareiškėją, kaip užsienio apmokestinamąjį asmenį, turintį teisę susigrąžinti Lietuvos Respublikoje sumokėtą PVM, o Komisijai papildomai pateiktos PVM sąskaitos faktūros vertintinos kaip svarbus įrodymas, sprendžiant dėl juridinę reikšmę turinčios faktinės aplinkybės – teisės susigrąžinti Lietuvoje sumokėtą PVM – buvimo, Komisija, vadovaudamasi suteikta teise perduoti mokesčių

mokėtojo skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo (MAĮ 155 str. 4 d. 5 p.), konstatuoja, kad Inspekcijos sprendimas naikintinas ir Pareiškėjo skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2017-06-15 sprendimą Nr. 69-63 ir Pareiškėjo skundą perduoti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos narė, pavaduojanti komisijos pirmininkę

Lina Vosylienė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius